

De uitverkorenen van God

Woordstudie, R. Brinkman – www.yarah.nl

Voor deze Bijbelstudie is gebruik gemaakt van de Herziene Statenvertaling voor het weergeven van de citaten uit de Bijbel, tenzij anders vermeld.

Rom 8:31-39

31 Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? 32 Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken? 33 Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt.

34 Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit. 35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? 36 (Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen.)

37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad. 38 Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, 39 noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

Jesaja 50:8

8 Hij is nabij Die Mij rechtvaardigt. Wie zal met Mij een rechtszaak voeren? Laten wij samen opstaan! Wie heeft een rechtszaak tegen Mij? Laat hij tot Mij naderen!*

**) Letterlijk: Wie is eigenaar van Mijn oordeel?*

Inleiding

Deze Bijbelstudie is een soort van 'woordstudie', aan de hand van een woord of begrip willen we diverse delen in God's Woord naslaan op de betekenis van het woord; in de context én wat het voor ons, als gelovigen, betekent.

De kerntekst, het kernbegrip, is 'De Uitverkorenen van God' – Rom 8:33.

Wanneer Paulus begint in 8:31 met: 'wat zullen wij dan over deze dingen zeggen' grijpt hij terug naar wat hij eerder schreef; het feit dat zij *die in Christus geloven niet verloren gaan* – 8:1 “*Geen verdoemenis [NBG: veroordeling] meer voor hen*”. Waarom is er *géén* verdoemenis, waarom worden de gelovigen *niet* veroordeeld en gaan zij niet verloren, worden ze niet veroordeeld tot de eeuwige straf die op elk mens rust?

In Romeinen 8 is het opvallend hoe vaak de Heilige Geest genoemd wordt; maar liefst 19 keer! Tot aan dit hoofdstuk noemt Paulus de Heilige Geest slechts één maal, in Rom. 5:5

“En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.”

En in 8:2 is het antwoord al gegeven, het is **juist de Geest**, van Christus, welke ons vrij gemaakt heeft:

“Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.”

Vandaar dat we in dit gedeelte zo vaak de Heilige Geest tegenkomen! Het is het werk van de Heilige Geest welke de mens brengt tot besef van zonde maar ook.. overtuigd dat Christus' verlossingswerk en het aanvaarden daarvan de énige manier, de énige weg, tot Eeuwig behoud is.

Dat het werk, de werking, van de Wet **ten einde is gekomen** door de dood en opstanding van de Here Jezus, hoef ik denk ik hier niet meer uit te leggen. Dat is immers de basis van ons geloof; we zijn **wedergeboren** en door deze wedergeboorte **vrij van de geboorte uit Adam** – daarmee is een ieder die dit gelooft voor altijd behouden ^{Joh 3:16}. We zijn gestorven -door de wedergeboorte en daarbij horende doop- én weer opgestaan.

Dat éérste leven, die éérste geboorte die leidt tot de dood, is achter ons gelaten op de dag dat wij Christus hebben aangenomen en als symbool hiervan, als getuigenis, door het watergraf zijn gegaan.

Na de doop staan wij op uit het graf, om het nieuwe leven 'aan te doen'.

Rom 6:4 (NBG) – Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuweheid des levens zouden wandelen.

Kol 2:12 (NBG) – daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt.

In Rom 8:16, 17 en 21 wordt door Paulus daarom ook gezegd dat wij **geboren kinderen** zijn (Grieks: *teknon*¹). Een kind **dat recht heeft, daarom, op de erfenis** van de Vader. Deze kinderen zijn Zijn nágeslacht.

DOOR GEBOORTE

Nageslacht, een kind van geboorte, is iets anders dan iemand die *geadopteerd* is. Dat is iemand die in een huis wordt opgenomen en verzorgd. Mogelijk zelfs bepaalde rechten krijgt toegewezen van de adoptief ouders. Maar het gaat hier dus om gebóorte. Alleen **geboorte geeft recht op de erfenis** want **alleen dan ben je een natuurlijk kind**. Het is een sterkere uitdrukking dan de uitdrukking die hij gebruikt in vers 14, waar hij het woord 'zonen' (Gr. *Huios*) gebruikt. Br. Pol heeft dit recent tijdens een prediking dan ook fantastisch uitgelegd. Dat hoef ik hier niet te herhalen.

In Rom. 8:30-31 zegt Paulus (dus) vervolgens:

“En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?”

Wat moeten we hier verder nog over zeggen? – zo vraagt hij. Want; “als God voor ons is”.. dát God voor ons is, blijkt. We zijn immers Zijn kinderen, naar geboorte.

1 <http://classic.net.bible.org/strong.php?id=5043>

Welke vader zal zich tégen zijn eigen kinderen keren? En, als wij zo'n Vader, de Hemelse Vader, tot Vader hebben,.. de Schepper en Rechter van Hemel en Aarde, wie ter wereld, wie in de Hemel of op de Aarde, zal er dan nog tegen ons zijn, *kún*nen zijn? Wie zal ons de belofte van het Eeuwige leven dan nog afnemen?

Een moeilijkheid is vers 30. Immers; het is een kapstok waaraan de 'uitverkiezingsleer' wordt opgehangen. Er staat toch “*van tevoren toe bestemd*”? Dus, zo luidt de conclusie, je moet 'uitverkoren' zijn door God! Alléén zij die uitgekozen zijn door Hem, zullen tot de gelovigen gerekend worden. Daar kun je zelf niets aan 'toevoegen'.

Als je de tekst **uit zijn context haalt**, dan kun je inderdaad een 'uitverkiezingsleer' gaan prediken. Maar we zien hier dat de context is: **we zijn geboren kinderen**. Door de **wédergeboorte** zijn wij 'uitverkorenen' **geworden**. Wedergeboorte is immers de éنية manier, zo betoogt Paulus, om een erfgenaam te worden. En als je een erfgenaam bént, door het kinschap, **dán ben je er van tevoren toe bestemd om de erfenis te ontvangen**.

Voorbeeld: **ik ben als kind er toe bestemd om te erven van mijn ouders**. Maar ik ben er niet toe bestemd om te erven van mijn burens. Dus ben ik 'uitverkoren', **daar** kan ik inderdaad niets meer aan toevoegen. Wie een kind is, erft. Maar de vraag is dus niet of je er toe uitverkoren bent om te erven **maar hoe dat zit met het kinschap!** Hoe je een erfgenaam **wordt** en dat is: **door geboorte**.

Maar... we moeten zo niet de indruk willen wekken de tekst te willen omzeilen, toch? Door er iets in te leggen? Hoewel dat niet het geval is natuurlijk, want het is de enige Bijbelse verklaring die er is voor dit gedeelte, ga ik ten overvloede toch naar de nadere uitleg, Paulus legt het zelf immers ook uit – Schrift met Schrift verklaren is daarom de aangewezen weg!

Efeze 1:4-6

4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.5 Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil, 6 tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

God heeft dus op voorhand besloten dat **zij die in Christus geloven** uitverkoren zijn. De éنية grond van 'uitverkiezing' is: **de uitverkiezing van Christus Jezus**. Doordat Christus **De Uitverkorene** is, délen wij daarin omdat wij door onze geboorte, onze **weder-geboorte** rechtens erfgenaam zijn geworden.

ZEKERHEID

Als wij deze zekerheid niet zouden hebben, dan zou het een trieste bedoening zijn. Immers, hoe zul je dan óóit geloofszekerheid hebben? Hoe zul je óóit weten dat je zonden vergeven zijn en je voor eeuwig behouden bent? Want – je wéét dan niet, als mens, óf je uitverkoren bent. Waarom zou immers God jou wel, en de buurman niet uitverkiezen? Hebben we dan een God van willekeur? Omdat je toevallig nét lid bent, of als kind gedoopt bent, in 'de juiste kerk' ben je behouden?

Welke kerk mag dat dan wel niet zijn?

En gaat ieder ander die daar niet toe behoort dan verloren, voor eeuwig?

Wanneer we daarom zeggen dat uitverkiezing gerelateerd is aan -bijvoorbeeld- de kinderdoop, of

het lidmaatschap van 'de juiste kerk' voegen we sektarische elementen toe aan het geloof.

- Ten eerste maken we van 'onze kerk' een *exclusieve beweging*; lidmaatschap er van zou dan er toe leiden dat we als enigen de ware weg bewandelen;
- ten tweede sluiten we iedere andere gelovige uit.

Dit is typisch de kern van sektarisme, van een valse leer. Zichzelf “verheffen” tot de waarheid, en, op grond van deze “waarheid” een ander uitsluiten. Hierdoor treed tevens vaak isolement op.

Een valse leer zal van zichzelf nooit zeggen 'wij zijn een valse leer', integendeel. Uiterlijk stellen valse profeten zich voor als “dienaren der gerechtigheid”. In Romeinen 16:17 waarschuwt Paulus hier voor:

En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af.

Twee zaken benoemt hij hier:

- scheuringmakers!
- Struikelblokken tegen het Bijbelse onderricht.

Wie scheuring maakt, zoekt hiervoor een grondslag. Dat kan bijvoorbeeld een leerstellige opvatting zijn; en **vaak wordt dit pure haarkloverij**. Scheuring heeft **bijna nooit een Bijbelse grondslag**. Een heel bekend voorbeeld is de scheuring binnen de Gereformeerde Kerken, in 1944. Deze ging over een verschil in uitleg van de zuigelingendoop.

Struikelblokken tegen het Bijbelse onderricht kunnen dezelfde leerstellige opvattingen zijn; de “kerkleer” – leerstellige opvattingen van mensen die bóven de Bijbel gaan of er zelfs dwars tegen in gaan. Ik ben zo vrij hier te noemen: de kinderdoop. Nergens leert de Bijbel het dopen van zuigelingen. Toch zijn er in Nederland nog steeds een paar honderd duizend mensen er van overtuigd dat dit een noodzakelijk 'sacrament' is. De grondslag hiervoor is alléén de kerkleer, verder niets. De Bijbel leert niet dat wij zuigelingen zouden moeten dopen, zelfs niet dat het gewenst is of goed zou zijn – het staat er gewoonweg niet in, er wordt niet over gesproken.

Persoonlijk geloof ik dat we **ons niet moeten afkeren van de leden van dergelijke kerken**; er zijn velen binnen deze kerken die de Here Jezus van harte liefhebben. Zij zijn echter, en worden nog steeds, door hun leiders op een dwaalspoor gebracht. Dit dwaalspoor leidt er toe dat zij zelfs denken dat zij 'uitverkoren' zijn. Niet op grond van de wedergeboorte -integendeel!- maar op grond van een handeling die geen Bijbelse grond kent namelijk de besprenkeling waarmee zij 'binnen het verbond' zijn.

Dit verbond echter is door de Here Jezus' kruisdood vervuld en daarmee niet meer geldig! Het Nieuwe Verbond, in Christus, is een verbond dat in Zijn bloed gesloten is ^{Hebr. 8:13; 1 Kor. 11:25}, en een verbond waar je alleen maar in kunt toetreden, eerder besproken, **door er in geboren te worden**. Dit was wat de Here Jezus zelf onderwees aan Nicodemus Joh. 3:5. Dat Nicodemus de boodschap van de Here heeft begrepen en aanvaard lezen we in Joh. 19:38-40. Het waren namelijk Nicodemus en Jozef van Arimathea die de Here Jezus hebben begraven:

Joh. 19:38-40

38 En daarna vroeg Jozef van Arimathea, die een discipel van Jezus was (maar in het

geheim, uit vrees voor de Joden) aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen; en Pilatus stond het toe. Hij dan ging en nam het lichaam van Jezus weg. 39 En Nicodemus (die eerst 's nachts naar Jezus toe gekomen was) kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. 40 Zij namen dan het lichaam van Jezus en wikkelden het in linnen doeken, met de specerijen, zoals het de gewoonte van de Joden is bij het begraven.

Nicodemus, **een leraar van Israël**, was **een discipel van de Here Jezus** geworden, net als Jozef van Arimathea!

DE UITVERKORENEN

Wie zijn dan **wel** de 'uitverkorenen'? Om dat te ontdekken moeten we kijken waar dit woord in de Bijbel verder voorkomt en welke betekenis we daar zien.

Rom 8:33

Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt

De voetnoot, en we hebben het al gelezen, bij dit vers is

Jesaja 50:8

*8 Hij is nabij **Die Mij rechtvaardigt**. Wie zal met Mij een rechtszaak voeren? Laten wij samen opstaan! Wie heeft een rechtszaak tegen Mij* ? Laat hij tot Mij naderen!*

*) *Letterlijk: Wie is eigenaar van Mijn oordeel?*

God **rechtvaardigt** de mens. En de retorische vraag is dan 'wie is eigenaar van mijn oordeel'? Dat is God. Geen méns, niemand, zal een ander mens mogen en kunnen oordelen. Daarom ook spreek ik geen oordeel uit, zou ik dat niet eens durven, over gelovigen binnen andere kerken. Maar, is het hen ook niet toegestaan te bepalen of wij, als gelovigen, wel of niet behouden zijn. **God is de Rechter**. En Hém komt het oordeel rechtmatig toe. Hij is het die dan ook bepaalt wie wel of niet behouden is – en,... nogmaals: wat is de **grondslag** voor dat behoud? De (weder)geboorte. **Het 'in Christus' zijn uitverkoren**.

Het woord in de grondtekst voor 'uitverkorenen' in Rom 8:33 is 'eklektos'. Het betekent:

- uitgekozen door God
- redding verkrijgend door Christus
- gekozen, geselecteerd.

We komen het in de volgende schriftplaatsen tegen:

- Mat 22:14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.
- Rom 16:13 Groet Rufus, de uitverkorene in de Heere, en zijn moeder en de mijne.
- 1Pe 1:1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de uitverkoren → vreemdelingen in verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië, → *de grondtekst heeft hier het woord 'uitverkoren' {eklektos} staan en er is nagenoeg geen Bijbelvertaling die dit heeft weergegeven!! De NASB (New American Standard Bible) heeft dit, terecht, wel gedaan.*
- 2Jo 1:13 U groeten de kinderen van uw zuster, de uitverkorene. Amen.

- Mat 24:24 want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden.
- Mar 13:22 { idem }
- Col 3:12 Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld.
- Tit 1:1 Paulus, een dienstknecht van God en een apostel van Jezus Christus, overeenkomstig het geloof van de uitverkorenen van God en de kennis van de waarheid, die in overeenstemming met de godsvrucht is
- 1Pe 2:4 en kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar
- Mat 24:22 En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.
- Mar 13:20 { idem }
- Mar 13:27 En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het uiterste van de aarde tot het uiterste van de hemel.
- Luk 18:7 Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die nacht en dag tot Hem roepen, hoewel Hij hen soms lang laat wachten?
- 2Ti 2:10 Daarom verdraag ik alles ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij de zaligheid in Christus Jezus zouden verkrijgen, met eeuwige heerlijkheid.
- 1Pe 2:6 Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.
- Mat 24:31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.
- 1Pe 2:9,10 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.
- Openb 17:14 Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn (en) geroepen, (en) uitverkoren, (en) gelovigen *)
**) de tekst is hier niet helemaal juist weergegeven in de HSV, wanneer we het vergelijken met de grondtekst en andere vertalingen. De weergave in de NBG is nog slechter, daar lijken het 3 groepen!*

TWEE UITVERKORENEN?

Wie de bovenstaande schriftgedeelten, in hun context, bestudeerd zal iets opmerken. Namelijk dat er, ook in het Nieuwe Testament, sprake is van twéé groepen of VOLKEN die worden benoemd als 'uitverkorenen'. En soms worden ook mensen in het bijzonder als 'uitverkorene' benoemd.

1. het is duidelijk dat de Christelijke gemeente, de wedergeboren gelovigen, aangeduid worden als 'uitverkorenen'. En dat is niet meer dan logisch. Zoals we eerder zagen is een ieder die gelooft in Christus Jezus als de Redder en Zaligmaker een 'uitverkorene' en de gemeente is

- natuurlijk niet anders dan een groep van gelovigen maar bovenal: het LICHAAM van DE Uitverkorene, Christus Jezus – de Gemeente is een uitverkoren, heilig, volk van God, het eigendom van God Zelf – gekocht door het bloed van Christus (1Pe 2:9-10). Wat ééns niet zijn volk was, werd zijn volk. En dat is alleen te danken aan het werk van Christus;
2. de 2e groep is het volk Israël. Hierover kun je de meest heftige discussies krijgen met hen die in de vervangingstheologie geloven, maar het is een onomstotelijk feit.

ISRAEL

We beginnen bij Israël, want, is de rol van Israël niet 'uitgespeeld' vragen veel mensen, ook gelovigen, zich af. Als we kijken naar deze gedeelten uit God's woord is er maar één antwoord: nee, **integendeel**.

Mat 24:21-24

21 Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. 22 En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort. 23 Indien dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of: Hier, gelooft het niet. 24 Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden.

Mat 24:30-31

30 En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. 31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

Wanneer we weten dat de Gemeente reeds vóór de grote verdrukking is weggenomen ^{1 Tes 4:13-18, 1 Kor 15:22,51-52} wie zijn dan de uitverkorenen in vers 22? En, hoe zouden de gelovigen, **die niet meer op deze aarde zijn**, verleid worden door een valse Christus? Er is slechts één volk dat nog steeds wacht op de komst van de Christus, de Messias, en ook slechts één volk dat van oudsher was uitverkoren: Israël. Ten overvloede wordt bij vers 30, in de Statenvertaling, een verwijzing gegeven naar

Openbaringen 1:7 → verwijzing: Zacharia 12:10

“Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw bedrijven over Hem bedrijven. Ja, amen.”

Zacharia 12:10

“Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.”

De Here zal dus over Israël de “Geest van de genade” uitstorten bij zijn zichtbare komst voor de wereld en Israël. Voor de wereld is het een komst 'ten oordeel'. Voor Israël zal dan daar eindelijk hun langverwachte Messias verschijnen. Wel moeten we er voor waken dat we nu geen 'tweewegenleer' gaan verkondigen! Want we weten óók uit Gods Woord dat zij die Christus zullen zien, na de grote verdrukking, slechts een óverblijfsel zijn – helaas ontbreekt het aan de ruimte om hier diep op in te gaan maar laat dit duidelijk zijn: verkondiging van het Evangelie van Christus Jezus

aan het volk Israël *is een opdracht*, we moeten ze *tot jaloersheid wekken* zegt Gods Woord:

Rom 10:19

“Maar ik zeg: Heeft Israël het dan niet begrepen? Ten eerste is het Mozes die zegt: Ik zal u tot jaloersheid verwekken door wat geen volk is; door een onverstandig volk zal Ik u tot toorn verwekken”.

DE GEMEENTE

Veel Christenen maken de vergissing te spreken over 'de kerk' wanneer zij eigenlijk 'de gemeente' bedoelen. Er is een wezenlijk verschil tussen 'de kerk' en 'de gemeente'.

→ *De Kerk*

De kerk, of kerken, zijn organisaties van mensen. In veel kerken wordt je tot deze organisatie gerekend als je er binnen geboren bent – en vervolgens eventueel als kind bent gedoopt. Je bent dan 'doop-lid'. Bij de belijdenis kun je dan vervolgens dit lidmaatschap 'bekrachten'. Volgens de diverse PKN- en Reformatorische websites die ik er op heb nageslagen is belijdenis doen tegenwoordig samen te vatten in:

1. “je doop voor je eigen rekening nemen”;
2. “Ja” zeggen tegen God;
3. “Je verklaart plechtig dat je dit geloof van de kerk, dat eeuwenlang is doorgegeven, erkent.”

De “doop voor eigen rekening nemen” en “Ja zeggen tegen God”, daar kunnen we als 'evangelisch' gelovige nog mee uit de voeten, alhoewel .. een erkenning van de kinderdoop.. dat is voor ons al lastig genoeg “*maar vooruit dan maar*” zeggen we dan wellicht. Het 3e punt is de moeilijkste. Want een plechtige verklaring dat je 'het geloof van de kerk erkent' betekent: “***Ja zeggen tegen de kerkleer***”.

In veel kerken wordt het tegenwoordig met halfslachtige en wollige taal omzeilt waar men eigenlijk 'ja' tegen zegt; dit mede omdat de gemiddelde kerkganger totaál niet meer gelooft wat bijvoorbeeld de Nederlandse Geloofsbelijdenis onderwijst, laat staan de Bijbel als onfeilbaar Woord van God aanvaarden! Wedergeboorte is géén eis voor lidmaatschap van de kerkelijke organisatie. ***En, dat is het ook nooit geweest***. Integendeel, we weten allemaal immers dat er zelfs predikanten zijn die openlijk atheïstisch zijn. Daarmee typeert “de kerk” zich overduidelijk ***als een menselijke organisatie***.

Let wel! Ik wil nogmaals nadrukkelijk niets afdoen aan het persoonlijke geloof van veel kerkleden. Zij bevinden zich echter wel binnen een organisatie die een mengeling is van ongelovigen en gelovigen.

→ *De Gemeente*

Wat is dan de Gemeente? Petrus schreef

1Pe 2:9,10

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods

volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

Een aantal belangrijke kenmerken van de Gemeente:

- De Gemeente is *gebouwd op Christus*, de Rots, en *Gods Eigendom* – Mat. 16:18, 1 Kor. 1:2, 1 Kor. 11:22, Gal. 1:13 e.v.a.;
- De Gemeente is *gekocht door het bloed van Christus* – Hand. 20:28;
- De Gemeente bestaat uit *geheiligden die de Naam van de Here Jezus aanroepen* – 1 Kor. 1:2; *wedergeboren, gedoopte, mensen* – Titus 3:5, Ef. 5:26, 1 Petr. 3:21.
- De Gemeente is *één Lichaam, waarvan Christus het hoofd is*, het is Christus Lichaam – Rom 12:5, Kol. 1:24, Ef. 5:23v.v.;

Van deze gemeente, die bestaat uit alle wedergeboren, gedoopte, gelovigen zegt de Here dat zij de **uitverkorenen** zijn. Dit omdat Christus de enige Uitverkorene van de Vader is, en wij Zijn Lichaam vormen. In Jesaja wordt onze Here dan ook bezongen en wordt nogmaals duidelijk dat op dit moment de Gemeente 'de uitverkorene' is, maar, dat Christus óók is gekomen voor Zijn Volk van oudsher, Israël – en daarom sluiten we af met Jesaja 42:1-9.

Jesaja 42

*1 Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun,
Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft;
Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd.*

Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan.

2 Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen,

Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen.

*3 Het geknakte riet zal Hij niet verbreken,
de uitdovende vaspit zal Hij niet uitblussen;*

naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan.

4 Hij zal niet uitdoven,

Hij zal niet geknakt worden,

totdat Hij het recht op aarde zal hebben gevestigd.

De kustlanden zullen uitzien naar Zijn onderricht.

5 Zo zegt God, de HEERE,

Die de hemel heeft geschapen en hem heeft uitgespannen,

Die de aarde heeft uitgespreid en wat daarop uitspruit,

Die de adem geeft aan het volk dat daarop is,

en de geest aan hen die daarop wandelen:

6 Ik, de HEERE, heb U geroepen in gerechtigheid,

Ik zal U bij Uw hand grijpen,

Ik zal U beschermen en Ik zal U stellen

*tot **een verbond voor het volk**, tot **een licht voor de heidenvolken**.*

→ *twéé volken!*

7 om blinde ogen te openen,

om gevangenen uit de kerker te leiden,

uit de gevangenis wie in duisternis zitten.

8 Ik ben de HEERE – dat is Mijn Naam;

Mijn eer zal Ik aan geen ander geven,

evenmin Mijn lof aan de afgodsbeelden.

9 De voorgaande dingen – zie, ze zijn gekomen!

*Nieuwe dingen verkondig Ik;
voordat ze ontkiemen,
doe Ik ze u horen.*